

РЕШЕНИЕ

№ 37574

гр. София, 13.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 30.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **8343** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Т. Х. М. Б. А., гражданин на С., родена на 15. 12. 1976 г., със съдебен адрес – С., [улица], ет. 1, офис 1, чрез адв. Б., срещу отказ за издаване на виза вид „Д“ за Република България на консул, завеждащ консулска служба в посолството на Република България в А. – Й., по заявление от 27. 03. 2025 г.

В жалбата се излагат съображения, за нарушение на материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Сочи, че е нарушено правото ѝ на зачитане на личния и семейния живот. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания отказ. Претендира разносните по делото. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Ответникът - З. в Посолството на Република България в А. – Й., не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 27. 03. 2025 г. жалбоподателката Т. Х. М. Б. А., гражданин на С., родена на 15. 12. 1976 г., е подала искане в Посолството на РБ в А. – Й., за получаване на виза вид „D“ за дългосрочно пребиваване в Република България.

На 20. 07. 2022 г. Т. А. е получила отказ за издаване на виза по образец, като в основанието за отказа е посочено– чл. 10, ал. 1, т. 9, т. 17, т. 22 и т. 24 от ЗЧРБ и е изписана допълнителна забележка – Представените документи и направените от апликанта изявления не доказват

надеждно и убедително целта и условията на заявеното пребиваване. Няма осигурена издръжка през време на пребиваването си в страната. Налице са основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза и истинността на тяхното съдържание. Има данни, че целта на влизането му е да използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава.

С жалба от 04. 08. 2025 г. на АССГ, жалбоподателката е оспорила отказа за издаване на виза пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването и жалбата е процесуално допустима. Видно е, че законоустановения срок изтича на 03. 08. 2025 г., което е неделя – неработен ден, поради което съобразно правилата за броене на сроковете, този срок е изтекъл на 04. 08. 2025 г., когато е и подадена жалбата. В тази връзка съдът намира, че жалбата е допустима съобразно чл. 10а, ал. 4 от ЗЧРБ, тъй като изрично в жалбата и в допълнителна молба от 11. 10. 2022 г. се сочи, че жалбоподателката е лишена от възможността да бъде със семейството си и е нарушено правото на личен живот, като правото на зачитане на личния и семеен живот е едно от правата гарантирано от Европейската конвенция за правата на човека.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Жалбоподателката Т. Х. М. Б. А., гражданин на С., родена на 15. 12. 1976 г., е майка на Сами М. З., роден на 01. 01. 2007 г., гражданин на С., на когото с Решение № 20264 / 07. 12. 2024 г. на председателя на ДАБ, е предоставен хуманитарен статут.

С Решение № 13190 / 17. 12. 2024 г. на председателя на ДАБ е разрешено на Сами М. З. да се събере на територията на Република България със своята майка - Т. Х. М. Б. А., с баща си – З. М. М., сестра си – М. М. З. и брат си М. М. З..

Съгласно чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, оправомощените от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерството на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и в органите за граничен контрол могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците – за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 9е, ал. 1, поради което следва и че същите са компетентни да откажат издаването на виза.

Видно е, че отказа за издаване на виза е издаден от З. М. Г., определен да съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, съгласно Заповед № 1 / 26. 01. 2025 г. /стр. 30/ на посланика на Република България в А., поради което съдът намира, че отказа е издаден от компетентен орган.

Основанията за отказ за издаването на виза, са регламентирани в чл. 10 от ЗЧРБ и чл. 34, ал. 3 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, като съгласно последната норма, отказва се издаването на виза за дългосрочно пребиваване, ако е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република България. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра съгласно приложение № 7. Единият екземпляр се връчва на заинтересованото лице, а другият остава в съответното задгранично представителство на Република България, като се прилага към заявлението и приложените към него документи.

На основание чл. 34, ал. 4 от Наредбата, във формулярите се посочва основаниято за отказа, като се вписват мотивите, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 9, т. 17, т. 22 и т. 24 от ЗЧРБ (които норми са посочени, като основание за отказ), отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец когато: няма осигурена издръжка и необходимите задължителни застраховки през време на пребиваването си в страната и средства, осигуряващи възможност за обратното му завръщане; не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит; има данни, че целта на влизането му е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава и са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешенния срок за пребиваване

В същото време, не става ясно какви са мотивите на така постановения отказ, тъй като същият съдържа единствено цитиране на законовата норма, както и допълнителната забележка, която фактически ги преповтаря, без да внесе яснота относно мотивите и „констатираните“ нередности. На основание т. 2 от Тълкувателно решение № 4 от 22. 04. 2004 г. на ВАС по д. № ТР-4/2002 г., липсата на мотиви във всички случаи е основание за отмяната на издадения административен акт. Съгласно чл. 8, ал. 4 от ЗЧРБ, след приемане и одобряване на заявление за събиране на семейството на членовете на семейството се издават визи по облекчена процедура при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

В същото време, от страна на ответника въобще не е отчетено, че посоченото в заявлението основание за издаване на виза е издаденото разрешение за събиране на семейството, като жалбоподателката е майка на лицето, на което е издадено разрешението за събиране на семейството.

В тази връзка очевидната цел, която ясно е заявена в подаденото заявление е именно събирането на семейството на непълнолетния син, който има предоставен хуманитарен статут в Р. България с майка си (жалбоподателката), баща си, брат и сестра, поради което буди недоумение изразеното от ответника, че представените документи не доказват убедително целта и условията на заявеното пребиваване.

Напълно незаконосъобразно е позоваването в акта на т. 9 на чл. 10, ал. 1 от ЗЧРБ и посочването, че няма осигурена издръжка през време на пребиваването в страната, тъй като такава не се изисква по закон.

На основание чл. 20, ал. 1, т. 3 от Наредбата, освобождават се от задължението да представят доказателства за осигурена издръжка, настаняване и транспорт, лицата, кандидатстващи за издаване на виза за дългосрочно пребиваване с цел събиране на семейства във връзка с предоставен статут на бежанец или убежище в Република България - въз основа на писмено решение от Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет

Съдът намира, че неправилно ответника сочи, че има данни, че целта на влизането му е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава, тъй като такива доказателства по делото няма събрани.

Очевидно отказа е повлиян от проверката извършена от ДАНС и изразено отрицателно становище, като е приложено (стр. 83) копие от писмо рег. № М-7383 / 11. 07. 2025 г. на зам. председателя на ДАНС.

Видно от това писмо, в него са цитирани имената на 44 лица от сирийски произход, по чиито заявления за издаване на визи ДАНС следва да изрази становище, като под № 16 е и жалбоподателят по настоящото дело – Т. Х. М. Б. А.. В същото време, в писмото на ДАНС не се сочи, че именно по отношение на тези лица има съмнения, че целта е да се използва страната за транзитен пункт, а че други лица след издаване на визи, се качват на самолет за Германия и там

унищожават документите си , като кандидатстват за получаване на временна закрила там.

В конкретния случай по никакъв начин не е изследвано, дали конкретното лице – жалбоподателката в настоящото производство има такива намерения.

Напротив по делото са събрани доказателства за нейното влошено здравословно състояние, което налага лекуването ѝ, както и полагането на грижа от близките ѝ.

По делото е разпитан като свидетел К. М. З., който е син на жалбоподателката и брат на лицето получило разрешение за събиране на семейството и който потвърждава, че никой не го е търсил, за да провери дали той или семейството има намерение да мигрира към друга държава. Точно напротив сочи, че тук се е устроил, като има намерение да отвори фризьорски салон, а брат му посещава българско училище.

В същото време, по – голямата част от семейството имат предоставен вече статут в България, поради което звучи нелогично пристигащите от С. да се опитват тепърва да кандидатстват за временна закрила в Германия. Очевидно доводите за миграция в трета страна, не са подкрепени с никакви доказателства.

Съдът намира за абсолютно немотивиран и голословен и последния довод в оспорения акт, че са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, тъй като не се сочи по отношение на кои точно е това съмнение. В същото време, няма събрани никакви данни в тази насока и не може да се разбере, кои документи будят съмнения. Такива съмнение не са изложени и в становището на ДАНС, а дирекция „Миграция“ не изразява становище по искане за събиране на семейство.

Единствения достоверен факт в случая е наличието на стабилен административен акт - Решение № 13190 / 17. 12. 2024 г. на председателя на ДАБ е разрешено на Сами М. З. да се събере на територията на Република България със своята майка - Т. Х. М. Б. А.,.

Съгласно чл. 34, ал. 7, изр. I от ЗУБ, визи на членовете на семейството се издават след разрешението по ал. 2 от българските дипломатически или консулски представителства.

Видно от горепосочената разпоредба, издаването на виза, не е поставено под условие, а следва задължително да се издаде виза, след като компетентен орган, предоставящ международна закрила е преценил, че са налице предпоставките по закона, да се събере едно семейство.

По горните съображения обжалвания отказ е незаконосъобразен и следва да се отмени. Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, на основание чл.173, ал.2 от АПК преписката следва да се изпрати на компетентния административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. При новото разглеждане на заявлението на жалбоподателя административният орган следва да извърши преценка на относимите факти и обстоятелства в контекста на приложението на ЗЧРБ и ЗУБ и разпоредбите им, съответстващи на посоченото от заявителя основание за издаване на виза и съобразно мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора, ответника дължи на жалбоподателя, направените по делото разноси, каквото искане има направено, като същите са в размер на 10 лв. държавна такса, 120 лв. депозит за преводач и 1075,69 лв. договорено и заплатено в брой адвокатско възнаграждение, съгласно представения договор.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на Т. Х. М. Б. А., гражданин на С., родена на 15. 12. 1976 г., отказ за издаване на виза вид „Д“ за Република България на консул, завеждащ консулска служба в

посолството на Република България в А. – Й., по заявление от 27. 03. 2025 г.

ИЗПРАЩА преписката на консулското длъжностно лице - З. в Посолството на Република България в А. – Й., за ново произнасяне по искането за издаване на виза, съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Министерството на външните работи на Република България да заплати на Т. Х. М. Б. А., гражданин на С., родена на 15. 12. 1976 г. направените по делото разноски в размер на 1205,69 лв. (хиляда двеста и пет лева и шестдесет и девет стотинки).

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: